

UMORISTULU.

Este în fie care luna de trei ori,
adece în 10. și 20. după
cal. v.

Pretului pentru Austria pe anu
6 fl. v. a. pe 1/2 de anu 3 fl. pe
trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru
alte țări: pe anu 7 fl. 20 cr.
pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei
lune 1 fl. 80 cr.



În fie care numeru apare celu
pucinu o caricatura.
Manuscriptele și banii de pre-
numeratiune sunt de a se tra-
mite la Redacțiune: Străta
lui Leopoldu Nr. 18.
Epistole nefrancate nu se pri-
mescu și opuri anonime nu
se publica.

FOIA GLUMETIA.

Mai nainte și acum.

Dieu betranii cu mandria
Că nainte 'n vremea lor,
De pleacă după socia
Mandru-lu june petitoriu:
Alegea dintră feciore
Cea mai dalba floricea,
Cea mai buna, lucrătoare,
Și de zestre nu 'ntrebă.

Tempulu inse iute sbóra,
Totu ce-e vechiu s'a stramutatu;
Adi voiniculu ce se 'nsóra,
Mai antăiu a totu amblatu:
Pe la „Grundbuk” cu veda
Binele e 'ntabulatu?
Si-apoi plăca după feta,
Dupa ce a calculatu.

Mai nainte dacă-unu june
Man'a fetei o cerea,
Nu-i diceau că: „ai statiuene,
Cai, carutia, punga grea?!”
Ci că pentru a sa tiéra
Cum si unde s'a luptatu?
Unu Tandala, Perdevéra
Fû deadreptulu refusatu.

Asia ceva nu se cere,
Nu se canta pe la noi,
Chiaru din contra pretiu! a pere
La feciorii mari și-eroi, —
Că-ci adi numa-acela june
E distinsu și précautatu,
Care la recrutatiune
Nu e bunu de-a fi soldatu.

Mai nainte, mai nainte
Tôte altufelu se 'ntemplau,
Ca copii de-unu bunu parinte
Toti romanii se iubiau.
Astadi fiii de-o natiune
Se totu cërta, necăsiescu,
De ce ôre 'n uniune
Nu potu duce-unu traiu fratiescu.

Mai nainte, mai nainte
Erau fapte de crestini,
Adi credinti'a sta 'n cuvinte,
Faptele-su cununi de spini.
Astadi unii se inchina
Și la dieulu de metalu,
Si arunca totu neghina
Pe terenulu natiunalu.

Epistolele lui Pacala la Tandala.

Frate de cruce!

Éca ée am fostu prorocitu eu in epistol'a trecuta — s'a si implinitu! Abea am lasatu din gura séu din condeiu acele cuvinte, că sê nu acceptamu implinirea lucrurilor ce dorimu, că-ci mai cu graba se vor implini, — numai ce ti-am scrisu sê nu ascepti realisarea in fapta a Mitropoliei ortodose, si éca acésta s'a si intemplantu; — sci bine că nu-ni place sê me laudu, dar' nime nu va potè nega că de nu-ti spuneam eu aceste poteai totu ascepta dupa Mitropoli'a amintita. Tu me intrebi apoi că ce se va intempla cu comunitatile mestecate? — Vede de aveai rabdare si despre aceste s'ar fi otaritu ceva, acum inse tu esti de vina, de ce n'ai mai asceptatu nitielu, că-ci de siguru se impliniă ce doresci, acum inse ce sê-ti facu? Tu dici că dupa mesur'a de dreptate ar fi cu cale, ca aceste comunităti sê fia atătia ani sub Mitropoli'a romana câtu tempu au fostu sub cea serbésca si apoi sê se intrebe, că mai departe de care voiescu sê se tiena? Dieu frate Tandala tu dici ceva, dar vedi de tine nu asculta nime, că-ci esci inca pré micu Tandala; tu inse probiaza si esi afara ou propunerea ta, dar' nu-ti potu proroci vre-unu resultatu imbucuratori, că-ci sunt Tandali mai mari, cari apoi te vor si trantî cu propunere-ti cu totu. Sci omenii mari nu se potu suferi.

Apoi frate nu e gluma ce se mai intempla in mine! Acum andu cu unu tandala s'au conjuratî con-

tra luesului femeiescu si s'au resolutu cu juramentu serbatorescu, că nu se vor insorâ pana cand seculu frumosu nu va fi mai simplu in trau si imbracaminte, si precum am intielesu numerulu acestor juni (?) revoltanti din di in di totu cresce. Precum inse am intielesu eu din fante siguru unele domnisiore s'au inspaimantatu de acésta societate grozava, si intru-o adunare *secreta* au otaritu sê intrebuintiedie mesuri energice contra latirei acestui reu amenintictoriu, dar' domniilor n'au ce se inspaimantă, deorece acesti revoltanti nu potu fi *teneri*, ci nesce flacai betrani, cari neci cand nu au datina sê se 'nsore si sciindu ei bine că de dragulu lor seculu frumosu nu se va lasă de luesu, au voit numai sê amagésca lumea ca si cand ei aru voi sê se însore, deci vin'a lor propria arunca pe bieteles diore, ca apoi ei sê tréca de nevinnovati. O! fariseilor, fariseilor! giosu cu masca că-ci ve cunoscu pré bine. Dar' tu Tandala éra te vaieti si dici că ce te interesédia pe tine nebuniile flacailor? Ceru dara iertatiune frate Tandala, eu uitasem că tu totu te frangi sê vini in grati'a secului frumosu, cu tote că ele numai ridu de tine, mangaiete inse că mai patiescu multi, si inca multu mai mari Tandali ca tine. Intru-altu chipu nu te supará tu oi fi voiosu si sanetosu ca

Alu teu

frate de cruce
Pacala.

Biae a intielesu!

(Cornurescu.)

Motto: (vedi linea!)

Unu omu avea trei porci grasi, deci se detiermuri in contielégere ou muerea sa, ca unulu sê-lu mance tomn'a ou curechiu, unulu sê-lu lasa pe Craciunu si altulu pe Pasci.

— Asia dara muiera, cu unulu vomu unge la tomn'a curechiulu, unulu l'vomu da Craciunului si altulu la Pasci, dise barbatulu, glumindu.

— Bine va fi, respunse muiera.

Tempulu trece si tace. Tomn'a sosesc; porcii sunt grasi, numai de taietu; — curechiulu in ograda inca frumosu, numai de moratu.

— No, muiera, acumu potemu omori porcii, că-su destulu de grasi.

— Bine va fi, barbate, că si curechiulu e de unsu acum'a că-ci adi mane lu-potemu culege si moră.

In diu'a urmatoria porcii fura omoriti si clisele sarate. A treia di barbatulu merse in padure dupa lemne; muiera lu-intrebă, candu a plecatu:

— Dar' ou porcii, adeca cu clisele loru, facevom precum amu disu si ne-amu hot demultu?

— Da dieu! Numai că de aci innainte grijea ta de acea.

Lasa, că voiu griji eu!

Abia esi barbatulu cu carulu de acasa, si muiera numai decātu merse in ograda si numera tinele de curechiu, apoi merse in casa si t. a. m. d. in atâtea bucăti, câte capetine de curechiu numerase in ograda, dup'aceia merse si puse pe fia-care capetina câte a bucata de clisa, ca sê se unga. Vecinii nu-si poteau splică, de unde mergu canii satului pe strada toti cu bucăti de clisa in gura?....

Dupa ce a unsu muiera curechiulu in ograda, si a mersu in casa, intră la ea unu caletoriu, sê bea apa.

— De unde esci? l'intrebă muiera. Caletoriu spuse.

— Dar', rogăte, cumu ti-e numele? intrebă mai departe.

— Craciunu Soandureanu! fu respunsulu.

— Bine că te aduse Ddieu, oă tooma pe sam'a Dniei tale amu omoritu unu porcu! Éca aci e clisa placati si o du.

Caletoriu luă clisa in spate, multiamu frumosu si se duse.

Peste vr'o ora se abatū altu caletoriu, carele fiindu intrebatu, si-spuse numele. Pre acésti l'chiamă Nichita Pascu.

— Bine că te aduse Ddieu si pe D'Ta! Mai ante deduiu o clisa lui Craciunu, eoa aci un'a si pe sam'a D. Tale!

Acest'a inca multiamu si merse cu clisa.

Mai de oătra sera veni si barbatulu d'in padure. Muiera i-esi inainte ou bucuria:

— No, barbate, m'amu ingrijitu de clise si amu ispravitu cu ele chiaru precumu ne-amu fostu vorbitu. Apoi spuse totu, precumu a facutu tónt'a de ea. Barbatulu o luá la mana si o batú *cumu se cade*; inse i-caută se ajune totu anulu.

Motto: (finalu): Eta-me-su la ce-amu ajunsu,
Că manancu curechiu *neunsu*!

Apostrofu.

Unele proverbe vechi traduse in limb'a mai noua.

Si gain'a órba afla câte-o bómbo.
In „Hermanstädter Zeitung“ et Comp. inca afli câte-o data si ceva adevèru — sand scrie că acum e tempulu abonamentului.

Fă ce dice popa, dar nu face ce face si popa.
Ajuta natiunea precum se lauda unele gure mari, inse nu ajută precum o ajuta ei.

Cum ai saratu-o asia vei manca-o.
Daca pana acum nu ti-a pásatu de natiune, nu asceptá ca sé te aléga de deputatu.

Din afara mórte frumusu,
Din afara mórte frumusu.
— unca din — China.

— moroboru pentru unu toporu.
— amai incetá odaca cus'a Slesvigu-Ostlaniana.

Unu sacu desiertu cu greu se póte pune in piclóre.
Adevèru că domnu mare nu póte fi oricare.

Ap'a trece, petrile remanu.
Ministrii vinu si se ducu, dar dupa ei remane
— intrebatu că ce a aflatu noulu ministru de finantie.

Fug'a e rusinósa dar' e sanetósa.
Unu domni mari au capetatu concessiune sé mérga in vér'a acésta la scaldi

Nu dice hop! pa nu esci in jocu.
Mai asceptati inca nitielu că-ci de aci incolo au sé vinu cele bune.

Tanda si Manda.



T. Audi frate ce-am cetitu in „Familia“?

M. Ce?

T. Că in Italia si asinii au inceputu sé scrie.

M. Ce mai lucru mare! Prin alte locuri unii asini mai de multu figuréza ca literati.

T. Lu-au gasitu!

M. Cine si ce?

T. Lu-au aflatu!

M. Pe cine?

T. Da au aflatu ministru de finantie.

M. Ei, nu vorbi! Asta e o norocire minunata, si cum lu chiama?

T. Larisch! Larisch!

M. O seraculu!

La esamenu.

— Ivetiat-ai copile aritmetic'a?

— Invetiatu.

— Spune-mi dar câtu-e unulu cu unulu?

— Pana acolo n'am ajunsu inca dle!

Intieleptiune rara.

— Muierea mea a nascutu.

— Atare pruncu?

— Ba.

— Asia dara o feta.

— De unde scii?

Depesia telegrafica.

Vien'a 20. Juliu.

Toti ascépta cu nerabdare cele ce se vor in templá, ochii toturora sunt tintiti la cele ce vinu de contra Pesta, dorere inse că cele ce vinu nu sunt pré multe, totusi adunári se tienu in tóte dilele ou tóte că nu se aduna pré multi, pana acuma s'au adunatu numai 45 — de prenumeranti pentru „Sionulu Romanescu“

Diecesele gr. a póte cügeata că au ele acuma „Religio“ — de ce sé se mai prenumere si la „Sionulu Romanescu“?

Respunsuri. Kézdi Vársrhely. „Tanda-manda“ Ti-s'a tranisau acuma a treia óra, speramu ca d'atuncea va fi ajunsu. — Alparefu. Esemplarele prenumerate acuma din Tanda-Man... tramisau. De n'au sositu in scintia-ne. — Reschitza. Asidere! — Clusiu. S'au predatu. Aranyos Medgyes. Detto. — M. Egregy. Banii de prenumeratiune tramisi pentru Familia nu au sositu. Gherla. Amu primitu.

Diogene celu modernu.



Umoristulu: Ce canti cu lamp'a frate Diogene ?

Diogene: Cautu unu omu carele sê fia in stare a unifica ortografiile romane.

Deputatiunea literelor i cu doue puncte.



Anteorbitorulu: Amu vinitu sê-ti aducemu adresa de multiamita, pentru cã ne-ai inniatu si pe noi din morti.

Proprietariu, redactoru respunditoriu si editoriu: Iosifu Vulcanu.

S'a tiparitu in Pest'a 1865. prin A. I. Kocsi (in tipografi'a lui Èrkövi, Gálgöczy si Kocsi.)
Plati'a de pesci Nr. 9.